

Jeg kunne godt have tænkt mig én, hvor vi greb rigtig meget ind og kun havde vedvarende energi – det ved ministeren godt – og derfor har jeg selv måttet lave et scenario for år 2030.

Det, der lægges op til nu, er, at ministeren fører disse ting ind i sit forslag, og derfor vil jeg opfordre ministeren til om ikke ligefrem at stemme imod sig selv, så i hvert fald at undlade at stemme til dagsordenen. Det vil jeg anbefale ministeren at gøre.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg tror, ministeren skal opfatte debatten i dag som en hjælp for ministeren, for vi betragter landsplanredegørelsen som et debatoplæg, og jeg tror, ministeren ville være glad, hvis den redegørelse, der allerede står ude på bibliotekerne derude, blev suppleret med en, der kunne stå der som en endelig redegørelse.

Men for mig at se er det her en fortsættelse af den debat, som vi i tirsdags havde om F 44, og jeg tror, at § 73 i grundloven vil komme til at spille en meget væsentlig rolle her, altså i sidste ende bestemmelsen om den private ejendomsret, om hvilken jeg kan huske at ministeren sagde: Snævre økonomiske interesser skal ikke bremse det her.

Og når jeg ser på området omkring det store H, hvor Venstre har taget ansvar – ligesom vi vil tage ansvar for de områder, der ligger uden for det store H – så står det for mig, som om det kommer til at blive til et vådområde, for det viser billederne i debatoplægget, og dér vil det så i fremtiden – om ikke mange år, hvis ministeren får magt, som han har agt – være således, at her skal almeninteresser træde ind, og så bliver det hele til et vådområde, og det vil sige, at § 73 i grundloven træder ud af kraft.

Allerede nu er der i det amt, hvorfra jeg kommer, servitutter på over 50 pct. af jorden, og i fremtiden må vi ifølge den planredegørelse, der foreligger nu – den foreløbige – forvente at det bliver mere, og derfor synes jeg, ministeren skal tage det her som en hjælp til, hvordan han kan få udformet en bedre planredegørelse, som så kan være klar til at blive sat ind på bibliotekerne om et år eller halvandet, og så kan vi alle virkelig se, hvad det er blevet til.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil starte med at sige til hr. Steen Gade, at det gør mig ondt at høre de dér nedladende

bemærkninger om, hvorfor man rejser en forespørgsel.

Det er jo en verden, som jeg i hvert fald har lært at kende lidt til, efter at jeg har fået lov til at være herinde i et par år, men det er en meget, meget dårlig måde at gøre tingene på at stå og sige til hinanden, at den eneste grund til, at man rejser en debat om landdistrikterne, jo er, at man bare skal have lidt parlamentarisk spilfægt med ministeren, og jeg vil sige, at det såmænd ikke er den eneste lejlighed, vi har til det, for tiden sørger ministeren så udmærket selv for, at vi har nok at se til.

Men det handler om landdistrikterne, og det handler om SF's bagland. Men jeg forstår, at SF er mere optaget af at undgå, at en regering skal trække en landsplanredegørelse tilbage, der tilsidesætter en landdistriktsbefolkning på 20 pct. af Danmarks befolkning – 1 million mennesker – end af at sørge for sit bagland. Det vil vi vide at huske om et decentralt parti, som også skal ud i landområderne og forklare, hvad det ønsker at gøre derude.

Må jeg så sige til miljø- og energiministerens, at jeg godt kan forstå, at ministeren kan være lidt presset i en situation, hvor han skal forsvare noget, som han kan mærke at mange er imod. Men igen må jeg sige, at det er en utrolig dårlig måde at gøre tingene på at stå og kalde det, som folketingsmedlemmerne laver herinde, for en farce, at stå og kalde et dagsordensforslag for diletantisk, og at stå på talerstolen som minister og som en del af en regering og spørge, om man virkelig tror, det vil få nogen indflydelse.

Hvis miljø- og energiministerens somme tider tænkte lidt på, hvad han står og siger i sådan nogle situationer, ville han måske bedre forstå, hvorfor han løber sig nogle staver i livet indimellem, for det er en helt urimelig måde at sige tingene på, og jeg vil gerne sige, at for os drejer det sig om landdistrikterne. Det fremgår i øvrigt af dagsordensforslaget.

Og når ministeren i så lang tid har vidst, at vi ville få denne debat, kunne man da have forventet, at man i det mindste havde fået ét stykke papir og en invitation til bare ét møde, hvor vi skulle snakke om noget af det. Men vi har ikke behovet det, for vi har selv kunnet finde ud af at udforme et dagsordensforslag, og det har vi så gjort.

Men man skal ikke give os andre skylden for, at man er kommet i den situation, man er nu!